

Nr 199.

Godkänd av första kammaren den 23 maj 1924.

Godkänd av andra kammaren den 23 maj 1924.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående bidrag av postmedel till centralkassan för postpersonalens fackliga och ekonomiska sammanslutningar m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 64.)

Till Konungen.

1:o) Uti en till riksdagen den 14 mars 1924 avlåten proposition, nr 148, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, under punkt 1:o) föreslagit riksdagen, att till centralkassan för postpersonalens fackliga och ekonomiska sammanslutningar må av postmedel utbetalas ett bidrag av 1,000 kronor, att användas till understöd och utveckling av kassans verksamhet.

Såsom skäl för det nu framlagda förslaget har departementschefen framhållit, hurusom det vore lämpligt, att kassan under de första åren av sin tillvaro och till dess det visade sig, huruvida den från personalsammanslutningarnas sida varaktigt vunne den tillslutning och det intresse, som erfordrades för en framgångsrik verksamhet, erhöle något stöd av statsmakterna. Under återopande härav har riksdagen, i likhet med departementschefen, ansett, att kassan ännu en gång bör komma i åtnjutande av ett anslag av postmedel med 1,000 kronor eller samma belopp, som vid sistlidne riksdag beviljades.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen medgivit, att till centralkassan för postpersonalens fackliga och ekonomiska sammanslutningar må av postmedel utbetalas ett bidrag av 1,000 kronor, att användas till understöd och utveckling av kassans verksamhet.

2:o) Under punkt 2:o) har Eders Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen, att telegrafstyrelsen må av tillgängliga medel disponera ett belopp av högst 35,000 kronor, att i form av räntefritt lån tillhandahållas telegraf tjänstemännens skatteinbetalningskassa i Stockholm.

Tidigare då fråga varit om understöd till skatteinbetalningskassor och liknande anstalter vid statens verk, har från riksdagens sida uttalats stor

tvekan härutinnan. Å andra sidan bör dock ej förbises, hurusom riksdagen i sammanhang med uppkomna frågor om möjligheterna att underlätta en rationell skatteuppbörd betonat önskvärdheten av att sådana anstalter komme till stånd vid statens verk.

Det här föreliggande förslaget avser att åstadkomma dylika skatteinbetalningsanordningar för telefonisterna i Stockholm och viss därstädes stationerad linjepersonal. Den direkta anledningen till att förslaget framkommit, har varit den stora utsträckning, vari införsel i lön inom dessa kategorier av befattningshavare förekommer, vilket medför ett tidsödande arbete för kassapersonalen.

Genom att dessa befattningshavare beredas tillgång till inträde i en skattekassa skulle, såsom av propositionen framgår, detta arbete till största delen kunna antagas bortfalla. På grund härav och då det även ur andra synpunkter måste anses önskvärt att kunna förminska den förekommande införseln i lön, har riksdagen icke velat motsätta sig det i sådant syfte här framkomna förslaget.

Det blivande understödet har förutsatts komma att lämnas i form av räntefritt lån. Särskilt med hänsyn till det ifrågasatta lånebeloppets betydande storlek, 35,000 kronor, synes detsamma icke böra lämnas på längre tid än 5 år, varunder torde kunna förväntas, att lånet successivt återbetalas. Skulle ytterligare utsträckning av nämnda tid visa sig erforderlig, bör frågan härom föreläggas riksdagen till förnyad prövning.

Under åberopande av vad riksdagen sålunda anfört, får riksdagen anmäla, att riksdagen medgivit, att telegrafstyreslen må av tillgängliga medel disponera ett belopp av högst 35,000 kronor, att i form av räntefritt lån tillhandahållas telegrafjästemännens skatteinbetalningskassa i Stockholm.

Stockholm den 23 maj 1924.

Med undersåtlig vördnad.